

STANJE CRKVE U HOLANDIJI GODINE 1974.

Dr. Hubert van Dijk rođen je u Breda god. 1936. Holandski je svećenik-redovnik. Studirao je u Rimu i Jeruzalemu. Profesor je Sv. Pisma SZ i stručnjak za Ezekijela proroka na sveučilištu u Nijemegenu. Godine 1970. izdao je brošuru pod naslovom »Hollands Kirche — wohin?« (Morus-Verlag, Berlin). Na prigovor nije li on možda konzervativac, odgovorio je: »Ne, ja mislim da su drugi konzervativci, jer se drže mišljenja što ih je Crkva već prije stoljećima nadvladala.« Svoje mišljenje o sadašnjem stanju Crkve u Holandiji izrazio je u kratkom izvještaju pod naslovom »Hollands Kirche 1974«, u Der Fels, 5 (1974) 217. Taj kratki izvještaj donosimo u cijelosti. — Nap. ur.

Iako se u posljednje vrijeme sve manje čuje o Crkvi u Holandiji, bilo bi pogrešno misliti da se sve ponovno sleglo, da se povratio zapt i red, da je Crkva ojačana u jedinstvu i pravom vjerskom žaru, da je stvarno uspjelo prilagođenje modernom vremenu i da su katolici u Holandiji na tome zahvalni svojim biskupima i teolozima. Imamo, naprotiv, utisak, da je Crkva u Holandiji izgubila svoju vitalnost, da je ostarjela, da je zamorena, slaba. Podcrtavamo samo nekoliko točaka:

— Jedva da još ima zvanja za redovnički stalež. I one veće redovničke zajednice već više godina nemaju podmlatka. Njega starih članova, čini se, da je prva briga redovničkih starješina.

— Isto važi i za biskupije. Jedva da još bivaju zaređeni mladomisnici. Svećenički odgoj udešen je tako da biskupi skoro nemaju kandidata na koje bi mirne duše mogli položiti ruke.

— Rim je holandske biskupe morao češće koriti, kritizirati, pozivati na red: Holandski katekizam, Pastoralna sinoda (apostolski nuncij je dobio izgon da više ne posjećuje posljednju sjednicu); posljednje imenovanje biskupa (pritužbe biskupa protiv novih kolega bile su svjesno ignorirane); odbijanje holandskih razvoda braka (brakovi su od holandskih ordinarijata bili lakomisleno proglašavanini ništavnima i novi crkveno blagoslovljeni).

— Nova liturgija postala je jedinstveni kaos. U jednom novom pučkom misalu za nedjelje objavljeno je — dozvolom biskupa — osam kanona, koji nisu dobili odobrenje iz Rima.

— Sakrament pokore jedva da se još podjeljuje. Veći dio vjernika nije se već kroz više godina ispovjedio.

— U ponajviše slučajeva uskraćuje se prvopričesnicima katolička vjera gledom na stvarnu prisutnost Gospodinovu.

— Mnogi vjernici nedjeljom hodočaste od crkve do crkve ne bi li još pronašli sv. Misu koja je sigurno valjana i da ne budu šokirani modernističkom propovijedu.

— U vjerskoj pouci jedva da se još bave katoličkom vjerom! Nerijetko se ideološki ili politički indoktrinira.

— Posjećivanje crkve je veoma popustilo. Mladež kao da je izgubljena za Crkvu.

— U dijecezama Rotterdama (msgr. Simonis) i Reormondu (msgr. Gijssen) nije bolje. Ovi novi biskupi oklijevaju; drže da moraju postupati polagano (dok Utrecht ne dobije novog biskupa). Spomenuta dva biskupa najveći dio njihovih svećenika u duši odbija.

— Nemoralnost je pravi opći potop.

No hvala Bogu: Još ima mnogo vjerske supstinacije, još se mnogo moli i žrtvuje. Napokon može pomoći još samo Bog.

IZMJENE U LITURGIJSKOM KALENDARU GODINE 1975.

Zbog koincidencije nekoliko svetkovina u 1975. god., Sv. kongr. za bogoštovlje odredila je — na temelju postojećih liturgijskih zakona — da se liturgijsko slavlje dotičnih svetkovina udesi kako slijedi:

1. NAVJEŠTENJE GOSPODINOVO (Blagovijest, 25. ožujka) spada 1975. god. u utorak Velikog tjedna. Zbog toga, na temelju norma Liturgijske godine i kalendara (br. 60), ta će se svetkovina slijedeće godine slaviti 7. travnja, u ponedjeljak iza II. Uskrsne nedjelje.

2. MRTVI DAN (2. studenoga) spada 1975. god. u nedjelju. Na temelju odredbe Rimskog Misala: »I onda kad 2. studenoga padne u nedjelju, slavi se Spomen svih vjernih mrtvi« (MR, ed. 1970, p. 635), slijedeće je godine Misa od Mrtvoga dana iako je nedjelja. Oficije (liturgija časova), naprotiv, govori se od nedjelje, izostavivši oficije za mrtve. Ukoliko pak na oficiju učestvuje narod, Jutarnja i Večernja moli se od oficija za mrtve.

3. UZVIŠENJE SV. KRIŽA (14. rujna) i POSVETA LATERANSKE BAZILIKE (9. studenoga) 1975. god. spadaju u nedjelje »kroz godinu«. Misa i oficije tih dana su od spomenutih svetkovina, a ne od dotičnih nedjelja.

»Notitiae« 89 (1974) 40.

PRIGODNE, VOTIVNE I MRTVAČKE MISE

Nedavno je Sv. kongr. za bogoštovlje odgovorila na neka postavljena pitanja u vezi prigodnih, votivnih i mrtvačkih Misa. Evo tih pitanja i odgovora:

1. Da li se na ferije Adventa mogu celebrirati votivne Mise o kojima je govor u br. 333 Opće uredbe Rimskog Misala?

Odgovor: Mogu, ali samo na ferije prije 17. prosinca.

2. da li se na ferije preko godine može celebrirati Misa bilo kojega sveca?

Odgovor: Može: Broj 316c Opće uredbe Rimskog Misala govori do-
duše samo o svecima koji su toga dana zapisani u Martirologiju. Ali je
dozvoljena Misa i bilo kojeg drugog sveca, jer je toga dana dozvoljena
bilo koja votivna Misa.

3. Da li je dozvoljena pogrebna Misa na Veliki četvrtak i kroz Sveto
trodnevlje?

Odgovor: Ne. Na Veliki četvrtak nije dozvoljena bilo koja Misa, osim
Mise Krizme i Mise Gospodnje večere. Na Veliki petak i Veliku subotu
nije dozvoljena nikakva Misa. Uskrs je pak svetkovina kad nije dozvo-
ljena bilo koja druga Misa, osim Mise toga dana.

4. Može li se kroz božićnu osminu držati Misa za mrtve:

- a) poslije nego se dobije obavijest o smrti,
- b) prigodom konačnog pokopa,
- c) na prvu godišnjicu?

Odgovor: Može u sva tri slučaja.

»Notitiae« 92 (1974) 145—146.